

3 Евангелля св. Лукі Набліжаліся да Езуса ўсе мытнікі і грэшнікі, каб паслухаць Яго. А фарысеі і кніжнікі наракалі, кажучы: “Ён прымае грэшнікаў і есць з імі”.

Але Езус раскажаў фарысеям і кніжнікам наступную прыпавесць: “(...) У аднаго чалавека было два сыны. Малодшы з іх сказаў бацьку: “Ойча, дай належную мне частку маёмасці”. І той падзяліў паміж імі маёмасць. Праз некалькі дзён малодшы сын забраў усё і ад’ехаў у далёкі край, і там растраціў сваю маёмасць, жывучы распусна.

А калі ён аддаў усё, настаў вялікі голад у тым краі, і ён апынуўся ў нястачы. Тады пайшоў і наняўся да аднаго жыхара гэтага краю, а той паслаў яго на свае палі пасвіць свіней. Ён жадаў напоўніць живот свой стручкамі, што елі свінні, але ніхто не даваў іх яму.

Апамятаўшыся, ён сказаў: “Колькі наймітаў у бацькі майго маюць удосталь хлеба, а я гіну тут з голаду. Устану і пайду да бацькі майго, і скажу яму: “Ойча, я зграшыў супраць неба і перад табою. Я ўжо не варты называцца тваім сынам. Прымі мяне як аднаго з наймітаў тваіх”. І ён ўстаў, і пайшоў да свайго бацькі.

А калі быў яшчэ далёка, убачыў яго бацька ягоны, і зжаліўся, і, пабегшы, кінуўся яму на шыю, і пацалаваў яго. А сын сказаў яму: “Ойча, зграшыў я супраць неба і перад табою. Я ўжо не варты называцца тваім сынам”.

Бацька ж сказаў слугам сваім: “Прынясіце хутчэй найлепшую вопратку і апраніце яго, і дайце пярсцёнак на руку яго і сандалі на ногі. Прывядзіце адкормленае цяля і зарэжце. Будзем есці і весяліцца, бо гэты сын мой быў памерлы і ажыў, прапаў і знайшоўся”. І пачалі весяліцца.

А старэйшы сын ягоны быў на полі. І калі, вяртаючыся, падышоў да дому, пачуў музыку і танцы. Паклікаўшы аднаго са слугаў, спытаўся: “Што гэта такое?”. Той адказаў яму: “Брат твой вярнуўся, і бацька твой зарэзаў адкормленае цяля, бо атрымаў яго назад здаровым”.

Ён разгневаўся і не хацеў уваходзіць. Тады выйшаў бацька ягоны і пачаў прасіць яго. Але ён адказаў бацьку: “Вось я столькі гадоў служу табе і ніколі не парушыў загаду твайго, але ты ніколі не даў мне нават казляня, каб я павесяліўся з маімі сябрамі. А калі вярнуўся гэты сын твой, які змарнаваў тваю маёмасць з распусніцамі, ты зарэзаў для яго адкормленае цяля”.

Ён жа адказаў яму: “Дзіця, ты заўсёды са мною, і ўсё маё - тваё. А цешыцца і весяліцца трэба было таму, што гэты брат твой быў мёртвы і ажыў, прапаў і знайшоўся”.

†

Лк 15, 1-32

“Евангелічная эсенцыя”

Прытча пра міласэрнага бацьку з'яўляецца “Евангеллем у таблетцы”. Яна падсумоўвае ўсё навучанне Езуса і апісвае нашу рэчаіснасць. У ёй ёсць Айцец, які даверыў дзецям сваё багацце, так як Бог, які даў чалавеку свет. Ёсць і сын, які хоча будаваць шчасце па-за межамі бацькоўскага дома. Гэта ёсць чалавек, які грэбуе бяспекай Божых заповедзяў. Айцец, поўны даверу і адначасова шчодры на міласэрнасць, чакае таго, каб разгублены сын апамятаўся і вярнуўся. Ёсць яшчэ другі сын, у якога ёсць прэтэнзіі да бацькі. Да якога ж з двух сыноў я падобны? Крыху – да аднаго і да другога. Таму добра, што ёсць Айцец: заўжды добры і цяроплівы...

Кс. Яраслаў Грынашкевіч